

Kniha Daniel — číslo padesát devět

Odhalení posledního prorockého tajemství: vrcholné otevření pečeti Lvem z kmene Judova

Jeff Pippenger

2024-01-23

Těsně před ukončením doby milosti je Lev z kmene Judova odpečetuje poslední prorocké tajemství a právě moudří rozumějí rozmnožení poznání, které je tímto odpečetěním vyvoláno. Dva svědkové ve Zjevení vrhají světlo na část toho, co je v té době odpečetěno.

Zde jest moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo šelmy; neboť je to číslo člověka, a jeho číslo jest šest set šedesát a šest. ... A zde jest mysl, která má moudrost. Sedm hlav jest sedm hor, na nichž žena sedí. Zjevení 13,18; 17,9.

„Poslední mocnost, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu a která byla symbolizována šelmou s beráncími rohy,“ jsou Spojené státy. Jsou šestým královstvím biblického proroctví a uspořádání jejich království je stejným uspořádáním (obrazem), jakým bylo páté království biblického proroctví. Stávají se královstvím, v němž církev vládne nad státem, a potom nutí celou zemi, aby přijala právě toto uspořádání. Spojení církve a státu se plně rozvine ve Spojených státech při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

„Obraz šelmy“ představuje onu formu odpadlého protestantismu, která se vyvine, až protestantské církve budou usilovat o pomoc světské moci k prosazování svých dogmat. „Znamení šelmy“ dosud zbývá vymezit.“ Velký spor, 445.

Obraz šelmy a znamení šelmy jsou dva odlišné symboly, avšak právě při nedělním zákoně dosahuje obraz šelmy svého plného rozvinutí.

„Vynucování zachovávání neděle ze strany protestantských církví je vynucováním uctívání papežství — šelmy. Ti, kdo s porozuměním nárokům čtvrtého přikázání volí zachovávání falešné soboty místo pravé, tím vzdávají poctu té moci, jediné jejímž prostřednictvím je to přikazováno. Avšak již samým činem vynucování náboženské povinnosti světskou mocí by církve samy vytvořily obraz šelmy; proto by vynucování zachovávání neděle ve Spojených státech bylo vynucováním uctívání šelmy a jejího obrazu.“ Velký spor, 448, 449.

Při nedělním zákonu je Ústava Spojených států zcela svržena a národ se zcela odloučil od spravedlnosti. Poté, pod plnou kontrolou satana, Spojené státy nutí svět, aby přijal tentýž systém církve a státu, který byl právě ve Spojených státech zaveden. Světovou vládou je Organizace spojených národů a římská církev je církví, která nad tímto vztahem vládne.

„Svět je naplněn bouří, válkou a svárem. Přesto se lid pod jednou hlavou — papežskou mocí — sjednotí, aby se postavil proti Bohu v osobě Jeho svědků.“ Svědectví, svazek 7, s. 182.

Soustava církve a státu, která je v proroctví představena jako obraz šelmy, je rovněž trojím spojením draka, šelmy a falešného proroka. Deset králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly, kteří tvoří

sedmou hlavu, představují moc draka.

„Králové, vladaři a místodržitelé na sebe vzali znamení antikrista a jsou znázorněni jako drak, který jde vést válku proti svatým — proti těm, kdo zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu.“ Testimonies to Ministers, 38.

„Deset králů“ představuje Organizaci spojených národů, jejímž náboženstvím je spiritualismus; náboženstvím falešného proroka je odpadlé protestantství a náboženstvím šelmy je katolicismus, který je jednoduše spiritualismem zahaleným vyznáním křesťanství.

„Nařízením, které bude vynucovat ustanovení papežství v rozporu se zákonem Božím, se náš národ zcela odpojí od spravedlnosti. Až protestantismus natáhne ruku přes propast, aby uchopil ruku římské moci, až se přes hlubinu vztáhne, aby si podal ruce se spiritismem, až pod vlivem tohoto trojího spojení naše země zavrhně každou zásadu své Ústavy jako protestantské a republikánské vlády a učiní opatření k šíření papežských bludů a klamů, tehdy budeme moci vědět, že nastal čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“ Testimonies, svazek 5, 451.

Při nedělním zákonu se dovršuje trojí spojení draka, šelmy a falešného proroka. Spojené státy pak nutí svět, aby přijal jednotnou světovou vládu Organizace spojených národů, neboť při nedělním zákonu je svět uvržen do veliké krize, když islám přináší soud nad Spojenými státy za vynucování uctívání slunce. Satan se poté zjevuje, aby zosobnil Krista, a jak Spojené státy nutí svět, aby přijal jednotné celosvětové spojení církve a státu, zároveň jej nutí, aby přijal neděli jako den odpočinku. Tentýž proces zkoušky, který proběhl ve Spojených státech, je pak uveden na celý svět.

„Cizí národy budou následovat příklad Spojených států. Ačkoli ona jde v čele, přece tatáž krize dolehne na náš lid ve všech částech světa.“ Testimonies, svazek 6, 395.

Zásada, že po národním odpadlictví následuje národní zkáza, přichází na každou zemi, jakmile přijme den slunce za den bohoslužby. Stupňující se krize je onou „jednou hodinou“, po kterou deset králů vládne s papežem, „člověkem hříchu“. Souhlasili, že odevzdají své sedmé království papežské moci, protože jsou vedeni k přesvědčení, že mravní autorita papežství je nezbytná ke sjednocení světa proti stupňující se válce proti islámu. V roce 1798 Organizace spojených národů dosud nevstoupila na jeviště dějin.

A deset rohů, které jsi viděl, jest deset králů, kteří ještě neobdrželi království; ale přijmou moc jako králové na jednu hodinu spolu se šelmou. Ti mají jednu mysl a odevzdají svou moc i sílu šelmě. Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, neboť on je Pán pánů a Král králů; a ti, kdo jsou s ním, jsou povolání, vyvolení a věrní. Zjevení 17,12–14.

Jak tomu u papeže bylo vždy, králové poskytnou papežství moc k vykonání pronásledování proti Božímu lidu; a je to deset králů, kteří vedou válku s Beránkem, avšak činí tak na pokyn „člověka hříchu“. „Člověk hříchu“ je také oním „mužem“, jehož se sedm žen chopí v Izajáši, kapitole čtvrté.

A v onen den se sedm žen chopí jednoho muže se slovy: Svůj chléb budeme jíst a své roucho budeme nosit; toliko ať jsme nazývány tvým jménem, abys odňal naši potupu. V onen den bude ratolest Hospodinova nádherná a slavná a plod země vzácný a krásný pro ty z Izraele,

kteří unikli. Izajáš 4,1.2.

„Sedm žen“ představuje, že papežství (člověk hříchu) má kontrolu nad všemi církvemi země, právě tak jako má kontrolu nad všemi národy. „Potupa“, jíž se církve přejí vyhnout, je „potupa“ odmítnutí požadavku uctívat v neděli. Věrní zachovávatele soboty budou pro svou věrnost pronásledováni a islám rovněž odmítne světit den slunce. Dohoda, kterou Spojené státy sjednávají mezi papežstvím a Organizací spojených národů, spočívá v tom, že mravní autorita člověka hříchu je tím, co je zapotřebí, aby byl svět veden k přijetí válečného tažení proti islamu za účelem nastolení míru na zemi.

O časech a dobách, bratří, však nepotřebujete, aby vám bylo psáno. Sami přece dobře víte, že den Páně přichází jako zloděj v noci. Když budou říkat: Pokoj a bezpečnost, tehdy na ně náhle přijde záhuba, jako porodní bolesti na těhotnou ženu, a neuniknou. Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás onen den zastihl jako zloděj. Vy všichni jste synové světla a synové dne; nepatříme noci ani temnotě. 1 Tesalonickým 5,1–5.

Poselství „pokoj a bezpečnost“ v biblickém prorockví, které je vždy představováno jako falešné poselství, dává smysl pouze v období, kdy není pokoj a bezpečnost. Není důvod předkládat poselství „pokoj a bezpečnost“, když pokoj a bezpečnost existují. Islám odstraňuje veškerý pokoj a bezpečnost. „Náhlá zkáza“ spojená s tímto falešným poselstvím je zkázou, která se stupňuje, neboť je jako „žena“ v „porodních bolestech“. První porodní bolestí třetího běda bylo 11. září 2001.

V prorockých liniích Eliáše a Jana Křtitele je znázorněn podvod papežské moci. Když se Achab vrátil do Samari, aby Jezabel oznámil, že Eliášův Bůh je pravý Bůh, neboť seslal oheň z nebe, tehdy si Achab uvědomil, že ho Jezabel oklamala, pokud jde o její nenávist vůči Eliášovi. Tatáž nenávist a tentýž podvod byly znázorněny tehdy, když Herodes na své narozeninové hostině slíbil Salome polovinu svého království. Salome byla dcerou Herodiady, a tak Herodes byl drak, Herodiada byla papežství a Salome byla falešný prorok.

V tomto příběhu byla klamná moc Saloméina tance použita k tomu, aby Heroda (deset králů) přiměla odevzdat polovinu svého království církvi (ženě). Žena (Salomé) byla pod vedením své matky (katolicismu) a Herodes příliš pozdě zjistil, že postoj Herodiady vůči Janovi byl stejný, jako byl postoj Jezabel vůči Eliášovi. V obou případech musí ti, kdo zachovávají sobotu, zemřít.

Islám postupně, avšak rychle, odnímá mír a bezpečnost z planety Země, a tímto způsobem sjednocuje lidstvo proti islamu. Rychle se stupňující válka islamu představuje argument, jehož se používá k ustavení celosvětového obrazu šelmy v posledních dnech. Klam, který přichází na svět (deset králů), přivádějí Spojené státy (Salome) a vede svět k přesvědčení, že se musí sjednotit proti islamu; avšak příliš pozdě zjišťují, že toto uspořádání bylo pouze lstí, jež měla být použita k pronásledování zachovavatelů soboty. Tento klam je součástí důvodu, proč deset králů nenávidí nevěstku, ačkoli v tísní souhlasili, že jí odevzdají své sedmé království.

A deset rohů, které jsi viděl na šelmě, ti budou nenávidět nevěstku, zpusťou ji a obnaží, budou jíst její maso a spálí ji ohněm. Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho vůli, aby se shodli a odevzdali své království šelmě, dokud se nenaplní slova Boží. Zjevení 17,16.17.

Globalisté Organizace spojených národů nejsou pouze „králové“ země, nýbrž jsou také představeni jako „kupci“, a globalisté tedy sestávají z politických i hospodářských mocností. Důvodem, proč anděl, který Janovi přinesl vidění ze Zjevení sedmnácté a osmnácté kapitoly, bylo ukázat Janovi soud nad velikou nevěstkou, Týrem. Obě kategorie globalistů oplakávají smrt papežství.

Proto na ni v jediném dni přijdou její rány: smrt a zármutek i hlad; a bude zcela spálena ohněm; neboť mocný jest Pán Bůh, jenž ji soudí. A králové země, kteří s ní smilnili a v přepychu žili, budou nad ní naříkat a kvílet, až uvidí dým jejího hoření; budou stát opodál pro strach z jejího trápení a říkat: Běda, běda, veliké město Babylón, to mocné město! neboť v jediné hodině přišel tvůj soud. A kupci země budou nad ní plakat a truchlit; neboť nikdo již nekupuje jejich zboží. Zjevení 18,8–11.

Obchodníci i králové stojí opodál a volají: „Běda, běda.“ Slovo „alas“ je v řečtině v osmé kapitole Zjevení přeloženo jako „woe“.

A hle, viděl jsem a slyšel anděla letícího prostředkem nebe, který volal mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy troubení tří andělů, kteří ještě mají troubit! Zjevení 8,13.

Tři běda představují pátou, šestou a sedmou polnici a jsou symboly islámu. Králové, kupci i lodivodové všichni v osmnácté kapitole třikrát volají: „Běda, běda.“

A králové země, kteří s ní smilnili a v přepychu žili, budou nad ní naříkat a lkát pro ni, až uvidí dým jejího hoření, stojíce opodál pro strach z jejího trápení a říkajíce: Běda, běda, to veliké město Babylon, to mocné město! Neboť v jediné hodině přišel tvůj soud. ... Kupci těchto věcí, kteří jejím prostřednictvím zbohatli, budou stát opodál pro strach z jejího trápení, plačíce a naříkajíce, a říkajíce: Běda, běda, to veliké město, oděné v jemný kment a purpur a šarlat a ozdobené zlatem a drahokamy a perlami! Neboť v jediné hodině přišlo tak veliké bohatství vniveč. A každý lodivod i všichni plavící se na lodích a námořníci i všichni, kdo obchodují po moři, stáli opodál a volali, když viděli dým jejího hoření, řkouce: Které město je podobno tomuto velikému městu! A sypali si prach na hlavu a volali s pláčem a nářkem, řkouce: Běda, běda, to veliké město, v němž zbohatli pro jeho přepych všichni, kdo měli lodi na moři! Neboť v jediné hodině zpusťlo. Zjevení 18,9–10.15–19.

„Hodina“, v níž se vykonává soud nad papežstvím, je „hodinou“ ze Zjevení jedenácté kapitoly, totiž „hodinou velikého zemětřesení“, a představuje časové období nedělního zákona, které začíná nedělním zákonem ve Spojených státech a pokračuje, dokud Michael nepovstane a lidská doba milosti neskončí. Globalisté, kteří nenáviděli nevěstku, avšak přesto souhlasili, že jí dají své království na jednu hodinu, nejenže třikrát opakují „běda, běda“ (žel, žel), ale také kladou otázku: „Které město je podobné tomuto velikému městu?“ Tuto otázku položili také v knize Ezechiel.

A dají proti tobě slyšet svůj hlas, budou hořce křičet, sypat si prach na hlavu a válet se v popelu. Pro tebe se oholí dohola, opáší se zíněným rouchem a budou nad tebou plakat s hořkostí srdce a trpkým nářkem. Ve svém bédování nad tebou zanotují žalozpěv a budou nad tebou naříkat slovy: Které město je jako Týr, jako ten zničený uprostřed moře? Když tvé zboží vycházelo z moří, sytil jsi mnohé národy; množstvím svého bohatství a svého obchodu jsi

obohacoval krále země. V čase, kdy budeš rozdrcen moři v hlubinách vod, padne tvé zboží i všečen tvůj lid, který je uprostřed tebe. Všichni obyvatelé ostrovů budou nad tebou užaslí a jejich králové budou velmi zděšeni, jejich tváře budou zachváceny úzkostí. Kupci mezi národy budou nad tebou syčet; staneš se hrůzou a navěky již nebudeš. Ezechiel 27,30–36.

Ezechiel označuje ono město jako „Tyrus“, který je „zničen uprostřed moře“? Izajáš, když hovoří o nevěstce z Týru (Tyru), která je zároveň velikou nevěstkou ze Zjevení, která je katolickou církví, ji také označuje jako korunující město.

Je to snad vaše jásající město, jehož původ je od pradávných dnů? Jeho vlastní nohy je zanesou daleko, aby tam pobývalo jako cizinec. Kdo pojal tento úradek proti Týru, korunujícímu městu, jehož kupci jsou knížaty a jehož obchodníci jsou váženými této země? Hospodin zástupů to ustanovil, aby poskvřnil pýchu veškeré slávy a uvedl v opovržení všechny vážené země. Izajáš 23,7–9.

Papežství je „korunujícím městem“, neboť právě ono si činí nárok usedat jako královna nad trojnásobným svazkem.

Kolik sama sebe oslavovala a žila v rozkoši, tolik jí dejte trápení a zármutku; neboť ve svém srdci praví: Sedím jako královna, nejsem vdova a zármutek nikdy nespatřím. Zjevení 18,7.

Ezechiel ve své žalozpěvu nad Týrem řekl, že soud nad nevěstkou je vykonán „uprostřed moře“.

I opět ke mně zaznělo slovo Hospodinovo: Nyní ty, synu člověčí, pronášej žalozpěv nad Týrem. ... Taršíšské lodi o tobě zpívaly na tvém tržišti; a byl jsi naplněn a učiněn velmi slavným uprostřed moří. Tví veslaři tě zavedli na veliké vody; východní vítr tě zlomil uprostřed moří. Ezechiel 27,1.2.25.26.

Právě „východní vítr“ přináší soud nad nevěstkou Týru, korunujícím městem, a „východní vítr“ je symbolem islámu. Válka vedená proti islámu deseti králi je tím, co zničí papežství posledních dnů. Poznání deseti králů, že byli oklamáni, rovněž působí v jejich srdcích strach.

Krásně se vypíná, radost celé země, hora Sijón, na severních stranách, město velikého Krále. Bůh je v jejich palácích znám jako útočiště. Neboť hle, králové se shromáždili, táhli spolu. Uviděli to, a tak se podivili; byli zmateni a spěšně prchli. Zmocnil se jich tam strach a bolest jako ženy rodící. Ty drtíš lodi taršíšské východním větrem. Jak jsme slyšeli, tak jsme viděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha: Bůh je upevní navěky. Selah. Žalmy 48:2–8.

Globalisté pohlíželi na království Boží, jak je představováno městem Jeruzalémem, avšak za svou hlavu si zvolili „to veliké město“, Babylón. Když Bůh soudí to veliké město, křičí a nařikají, když poznávají, že jsou ztraceni, neboť veliké město, které si zvolili, je zlomeno uprostřed moře válečným tažením, které je na ně přivedeno islámem (východním větrem). A toto válečné tažení je postupně se stupňujícím válečným tažením, neboť je jako žena v porodních bolestech.

Království Boží, které pronásledovali kvůli papežství, je znázorněno ve druhé kapitole Danielovy knihy, kde jsme poučeni, že „ve dnech těchto [globalistických] králů“ Bůh zřídí své věčné království.

A ve dnech těchto králů vzbudí Bůh nebes království, které nebude nikdy zničeno; a to království nebude ponecháno jinému lidu, nýbrž rozdrtí a stráví všechna tato království, samo však bude trvat navěky. Daniel 2,44.

Millerité věřili, že žijí ve „dnech těchto králů“, avšak deset králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly ještě tehdy nevstoupilo do dějin; ba právě nyní se teprve začínají objevovat na obzoru. Millerité měli pravdu, avšak jejich vidění bylo omezené. Království Boží, které je zřízeno ve dnech králů ze Zjevení sedmnácté a osmnácté kapitoly, náleží k období pozdního deště.

„Viděla jsem, že všechny věci s nejvyšším napětím hledí a upínají své myšlenky k blížící se krizi, která je před nimi. Hříchy Izraele musí předem přijít na soud. Každý hřích musí být vyznán ve svatyni, potom se dílo pohne kupředu. Musí se to stát nyní. Ostatek v době souzení bude volat: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

„Pozdní déšť přichází na ty, kdo jsou čistí — tehdy jej všichni přijmou jako dříve.

„Když čtyři andělé uvolní svůj stisk, Kristus ustanoví své království. Pozdní déšť nepřijme nikdo kromě těch, kteří činí vše, co mohou. Kristus by nám pomohl. Všichni by mohli být přemožiteli z Boží milosti, skrze krev Ježíšovu. Celé nebe má o toto dílo zájem. Andělé mají zájem.“ Spalding and Magan, 3.

V době pozdního deště, kdy andělé uvolňují čtyři větry, což je v „dnech těchto králů“, Kristus zřizuje své království. Pozdní déšť je postupující a začal skrápět 11. září 2001, když do dějin vstoupilo třetí Běda, avšak rozhněvání národů bylo bezprostředně zadrženo. Jeho intenzita se nadále stupňuje až k nedělnímu zákonu ve Spojených státech, kdy přivádí národ k záhubě. Tento stupňující se soud pak pokračuje, když všechny ostatní národy následují příklad Spojených států, a proto trpí týmiž soudy. Stupňuje se až do ukončení doby milosti. Postupuje jako žena v porodních bolestech.

V příštím článku budeme pokračovat v úvaze o osmé bytosti z těch sedmi.

„Dokud ti, kdo se hlásí k pravdě, slouží satanovi, bude jeho pekelný stín zatemňovat jejich pohled na Boha a na nebe. Budou jako ti, kteří ztratili svou první lásku. Nemohou pohlížet na věčné skutečnosti. To, co pro nás Bůh připravil, je znázorněno v Zacharjášovi, v kapitolách 3 a 4 a v 4,12–14: „I odpověděl jsem opět a řekl jsem mu: Co jsou ty dvě olivové ratolesti, které skrze dvě zlaté trubice vylévají ze sebe ten zlatý olej? A odpověděl mi a řekl: Nevíš, co to je? I řekl jsem: Ne, můj pane. Tedy řekl: To jsou ti dva pomazaní, kteří stojí před Panovníkem celé země.““

„Pán je plný prostředků. Nemá nouzi o žádná zařízení. Temné stíny se kolem nás shromažďují pro náš nedostatek víry, naši světskost, naše laciné řeči, naši nevěru, projevující se v našem hovoru. Kristus není ve slově ani v povaze zjevován jako Ten, který je nade vše žádoucí a nejpřednější z deseti tisíc. Je-li duše spokojena s tím, že se povznáší k marnosti, Duch Páně pro ni může učinit jen málo. Náš krátkozraký zrak spatřuje stín, ale nemůže vidět slávu za ním. Andělé zadržují čtyři větry, znázorněné jako rozhněvaný kůň usilující vytrhnout se a hnát se přes tvář celé země, nesouc na své cestě zkázu a smrt.“

„Budeme spát přímo na samém prahu věčného světa? Budeme otupělí, chladní a mrtví? Ó, kéž bychom v našich sborech měli Ducha a dech Boží, vdechnutý do Jeho lidu, aby se postavil na své nohy a žil. Potřebujeme vidět, že cesta je úzká a brána těsná. Když však procházíme těsnou branou, její šíře je bez hranic.“ Manuscript Releases, svazek 20, 217.